

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 13 juni 1946 kl. 1 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 251) om kommunalstyrelse på landet, m. m., såvitt propositionen hänvisats till lagutskott.

Genom en den 3 maj 1946 dagtecknad proposition, nr 261, har Kungl. Maj:t under återropande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vissa vid propositionen fogade författningsförslag.

Följande författningsförslag ha hänvisats till lagutskott och behandlats av första lagutskottet, nämligen förslag till

- 1) lag angående ändrad lydelse av 7 och 21 §§ lagen den 14 juni 1917 (nr 380) om införsel i avlöning, pension eller livränta,
- 2) lag angående ändrad lydelse av 20 § konkurslagen,
- 3) lag angående ändrad lydelse av 19 § lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete, samt
- 4) förordning om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Nämnda författningsförslag, vilka i propositionen intagits under nr 25) — 28), finnas intagna nedan.

Av övriga vid propositionen fogade författningsförslag ha vissa hänvisats till behandling av konstitutionsutskottet och återstående till behandling av bevillningsutskottet.

De till behandling föreliggande författningsförslagen, vilka äro föranledda av den år 1945 beslutade uppbördsreformen, grunda sig i huvudsak å ett av 1944 års uppbördsberedning avgivet betänkande (SOU 1945: 27) jämte däröver avgivna remissyttranden.

I propositionen lämnas redogörelser för uppbördsberedningens förslag samt för innehållet i däröver avgivna yttranden. Till dessa redogörelser hänvisar utskottet.

Ändring i lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta.

Enligt lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta kan införsel meddelas dels för vissa underhållsbidrag, dels för oguldna utskylder eller allmänna avgifter, dels ock för böter eller viten.

I 7 § nämnda lag stadgas, att, därest införsel beviljas, utmätningssmannen skall förordna, huru stort belopp av avlöningen som skall innehållas. Utmätningssmannen skall tillika föreskriva, att vid varje avlöningstillfälle visst angivet belopp skall förbehållas löntagaren, motsvarande vad han kan anses behöva till underhåll för sig själv och för make och oförsörjda barn eller adoptivbarn, som icke av honom åtnjuta underhållsbidrag, samt att innehållande förty må ske endast i den mån avlöningen överskjuter sistnämnda belopp (det s. k. existensminimum).

Därest införsel beviljas till gäldande av såväl underhållsbidrag som utskylder eller avgifter och det belopp, som må innehållas, ej förslår att gälda båda slagen av medel, skall jämlikt 21 § 3) beloppet i första hand gå till underhållsbidragets betalning. Beviljas införsel till gäldande förutom av böter eller viten även av underhållsbidrag eller av utskylder eller allmänna avgifter och förslår ej därtill det belopp, som må innehållas, äga enligt 22 § 2) böter och viten minsta rätt.

Enligt 21 § 8) i dess nuvarande lydelse äger, därest beträffande viss stad finnes erforderligt, att ärenden angående införsel till gäldande av utskylder eller avgifter skola kunna handläggas jämväl av exekutionsbiträde, Konungen därom förordna; har dylikt förordnande meddelats, skall vad om utmätningssman gäller tillämpas å exekutionsbiträde.

Vid remiss till lagrådet den 12 april 1946 av förevarande lagförslag anförde *föredragande departementschefen, statsrådet Wigforss*.

»Därest löneavdrag för skatt, på sätt uppborädsberedningen föreslagit, skulle äga företräde framför införsel för underhållsbidrag, torde detta i många fall komma att innebära, att underhållsbidraget icke kunde uttagas. Ett sådant resultat skulle ur sociala synpunkter vara otillfredsställande. Jag anser mig därför icke böra förordna beredningens förslag i denna del utan föreslår i stället, att införsel för underhållsbidrag skall äga företräde icke blott vid konkurrens med införsel för skatt utan jämväl vid konkurrens med löneavdrag.

Vad åter angår de fall, då konkurrens föreligger mellan löneavdrag enligt uppborädsförordningen och införsel för skatt, torde löneavdragen böra äga företrädesrätt. Det synes nämligen mest tillfredsställande, att de löpande skatterna uttagas i första hand. I annat fall skulle följden kunna bliva den, att de löpande skatterna undan för undan restfördes och den skattskyldige sålunda ständigt finge dragas med införsel för äldre skatter.

Vid konkurrens mellan, å ena sidan, införsel för böter och viten och, å andra sidan, införsel för underhållsbidrag och skatt eller löneavdrag enligt uppborädsförordningen böra böter och viten äga minsta rätt.

Därest införsel för underhållsbidrag beviljas i lön, varå verkställes löneavdrag, har utmätningssman — liksom för närvarande — att förordna, att vid varje avlöningstillfälle visst angivet belopp, motsvarande vad den underhållsskyldige kan anses behöva till underhåll för sig själv och för make och oförsörjda barn eller adoptivbarn, som icke av honom åtnjuta underhålls-

bidrag, skall förbehållas den underhållsskyldige samt att alltså avdrag å lönen för underhållsbidrag må ske endast i den mån lönen överskjuter sistnämnda belopp (existensminimum). Däremot torde löneavdrag enligt uppbördsförordningen böra verkställas även om viss del av det belopp, som motsvarar existensminimum, skulle tagas i anspråk. Emellertid äger i dylika fall den lokala skattemyndigheten, jämlikt 48 § 2 mom. uppbördsförordningen, att efter framställning av den skattskyldige förordna, att löneavdrag icke skall äga rum eller skall verkställas med mindre belopp än som skulle ske enligt bestämmelserna i nämnda förordning.

Har skattskyldig, som skall vidkännas löneavdrag, att på grund av införsel samtidigt gälda både underhållsbidrag och äldre skatter, skall utmätningsmannen likaså förordna, hur stort belopp av lönen som skall innehållas för gäldande av underhållsbidraget och de äldre skatterna, samt föreskriva hur stort belopp som skall förbehållas den skattskyldige för underhåll av honom och hans familj. Den del av lönen, som överstiger existensminimum, skall tagas i anspråk i första hand för underhållsbidraget, i andra hand för löneavdraget och i tredje hand för de äldre skatterna. Därest löneavdraget tager i anspråk så stor del av lönen att endast existensminimum återstår, kunna de äldre skatterna sålunda icke uttagas. Som nyss nämnts må, så länge lokal skattemyndighet icke förordnat om befrielse från löneavdrag eller om nedsatt löneavdrag, jämväl det belopp, som motsvarar existensminimum, tagas i anspråk för löneavdraget enligt uppbördsförordningen.

Då lokal skattemyndighet prövar ansökan om att löneavdrag icke skall äga rum eller skall verkställas med nedsatt belopp, har myndigheten att bedöma, hur mycket skattskyldig behöver till underhåll för sig själv samt make och barn. Myndigheten bör därvid tillämpa samma normer som å orten i fråga tillämpas vid bestämmande av det belopp, som vid införsel skulle förbehållas vederbörande.

Jag torde i detta sammanhang få nämna att formulären till de blanketter, som nu användas vid meddelande av beslut om införsel, torde böra ändras efter det riksdagen tagit ställning till ifrågavarande förslag. Formulären böra därvid erhålla en sådan utformning att innebörden av meddelade införselbeslut tydligt framgår även beträffande sådana fall, då gäldenären har att vidkännas löneavdrag enligt uppbördsförordningen.

Vad angår den av uppbördsberedningen föreslagna utsträckningen av rätten för exekutionsbiträde att bevilja införsel, biträder jag beredningens förslag härutinnan. Jag vill understryka, att förordnande, varom här är fråga, icke bör meddelas med mindre förhållandena å viss ort göra det påkallat och förutsättningar föreligga för att exekutionsbiträdena å orten skola kunna rätt handhava införselärendena.»

Lagrådet avgav yttrande över förslaget den 3 maj 1946. Därvid framställde två ledamöter bland annat viss anmärkning vid 7 § i förslaget. Dessa ledamöters yttrande finnes intaget å s. 102—103 i propositionen. Härtill hänvisar utskottet.

I propositionen framhåller departementschefen, att den framställda anmärkningen torde böra beaktas vid den översyn av bestämmelserna i uppbördsförordningen, som kan antagas bliva erforderlig sedan det nya uppbördssystemet under någon tid varit i tillämpning och erfarenheter vunnits rörande dess verkningar.

Ändring av konkurslagen.

Enligt 20 § konkurslagen skall underrättelse om konkurs alltid meddelas, utom kända borgenärer, kronans ombudsman i orten och dem, som handhava uppbörden av kommunalutskylder samt, där särskild uppbörd av prästlöne-medel eller vägskatt äger rum, dem som omhänderhava sådan uppbörd.

Vid remissen till lagrådet av förevarande lagförslag anförde *departementschefen*.

»I likhet med uppbördsberedningen finner jag det ändamålsenligt, att i fall av konkurs den skattskyldiges samtliga skatter bevakas av utmätningsmannen i den skattskyldiges hemortskommun. Vid sådant förhållande torde underrättelse om konkursen böra av konkursdomaren meddelas utmätningsmannen i nämnda kommun. Jag förordar att 20 § konkurslagen ändras i enlighet härmed.

Då uppbörden av kommunalutskylder enligt uppbördsförordningen verkställs av samma myndigheter, som handhava uppbörden av kronoutskylder, och då särskild uppbörd av prästlöne-medel eller vägskatt icke vidare äger rum, torde den i nyssnämnda lagrum upptagna bestämmelsen angående särskild underrättelse till dem, som handhava sådan uppbörd, böra utgå.

Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga den ändring av instruktionen för landsfiskalerna, som föranledes av den föreslagna ändringen av konkurslagen. Det torde likaledes få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda erforderliga föreskrifter rörande stadsfogdes skyldighet att bevaka skatt i konkurs.»

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ändring av lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete samt förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt nyssnämnda lag.

Enligt 19 § lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete förskjutats sådana avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten, vilka icke på föreskrivet sätt blivit erlagda, av statsverket och indrivna i den ordning, som för indrivning av resterande kronoutskylder är städgad.

I § 3 mom. 1 förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt förenämnda lag stadgas, att riksförsäkringsanstalten skall i Stockholm till överståthållarämbetet, i annan stad med magistrat till magistraten samt i stad utan magistrat och på landet till häradsskrivaren eller den, som eljest verkställer debitering av utskylder till kronan, insända förteckning över arbetsgivare, vilka skola erlägga avgift för försäkring i samband med kronouppbörderna. Denna förteckning skall insändas i Stockholm före den 15 juni och eljest, med visst undantag, före augusti månads utgång.

I § 3 mom. 2 nämnda förordning stadgas att, sedan avgifterna antecknats i uppbördsboken, de förenämnda förteckningarna, i vad de angå varje särskild kommun på landet, skola före den 1 oktober av häradsskrivaren, vid bot av 3 kronor för varje överskjutande dag, tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, som har att under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, ej understigande fjorton dagar, på lämpligt och därvid även tillkännagivet ställe hålla förteckningarna de avgiftspliktiga tillhanda. Förteckningarna böra därefter senast inom oktober månads utgång av ordföranden återsändas till häradsskrivaren, som har att överlämna desamma till riksförsäkringsanstalten inom tid, som av anstalten bestämmes.

I stad skola förteckningarna särskilt för varje uppbördsdistrikt i enahanda ordning, i Stockholm genom överståthållarämbetets och i övriga städer genom magistratens eller kommunalborgmästarens försorg, hållas de avgiftspliktiga tillhanda och därefter till riksförsäkringsanstalten återställas inom tid, som av anstalten bestämmes.

Enligt § 3 mom. 3 samma förordning skall länsstyrelsen, efter avslutandet av första terminen eller första stämman för den allmänna kronouppbörderna och sedan därvid influerna avgifter blivit hos länsstyrelsen bokförda, låta till riksförsäkringsanstalten utanordna vad som sålunda influerit.

Vid remiss till lagrådet av förslaget till ändring i olycksfallsförsäkringslagen anförde *departementschefen*.

»Då olycksfallsförsäkringsavgift jämte övrig å debetsedel upptagen kvarstående skatt enligt 36 § uppbördsförordningen kan komma att fördelas å uppbördsterminerna i mars och maj månader, kan redovisning av influerna belopp icke ske förrän efter utgången av sistnämnda uppbördstermin. Riksförsäkringsanstalten har under hand upplyst att, även om redovisning skedde snarast möjligt efter nämnda uppbördstermin, de ändrade redovisningsförhållandena likväl skulle nödvändiggöra en väsentlig omläggning av riksförsäkringsanstaltens medelsdisposition. Emellertid torde på sätt anstalten föreslagit en tidigare redovisning till anstalten kunna ordnas genom att anstalten medgives rätt att, sedan avgifterna för de arbetsgivare, vilka skola erlägga avgift för försäkring på sätt i uppbördsförordningen stadgas, antecknats i förteckningarna, från vederbörligt anslag tillgodoföra sig beloppet av de sålunda påförda avgifterna. Härav föranledas ändringar i 19 § lagen om försäkring för olycksfall i arbete samt § 3 mom. 3 och § 4 mom. 5 förordningen an-

gående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt nyssnämnda lag.

Med hänsyn till överståthållarämbetets arbetsförhållanden är jag icke beredd att förorda sådan ändring av § 3 mom. 1 nämnda förordning, att arbetsgivarförteckningarna skola insändas till överståthållarämbetet senare än vad nu är fallet. Däremot förordar jag, att § 3 mom. 2 samma förordning ändras på så sätt, att arbetsgivarförteckningarna i stad med egen uppbördsförvaltning (utom Stockholm) skola tillhandahållas de avgiftspliktiga genom den lokala skattemyndighetens försorg.

I enlighet med vad styrelsen för Sveriges häradsskrivarförening yttrat torde bestämmelsen om dagaböter i § 3 mom. 2 förenämnda förordning böra upphävas. Gör häradsskrivare sig skyldig till försummelse i fråga om översändandet av förteckningarna, bör försummelsen betraktas såsom tjänstefel och beivras såsom sådant.

Vidare bör i förevarande förordning införas en bestämmelse, enligt vilken det skall tillhöra lokal skattemyndighets tjänsteåligganden att upprätta arbetsgivarförteckningar.

Slutligen torde i enlighet med uppbördsberedningens förslag vissa i huvudsak formella ändringar böra vidtagas i nyssnämnda förordning i syfte att bringa densamma i överensstämmelse med uppbördsförordningen.»

Lagrådet lämnade det remitterade förslaget utan erinran.

Utskottet.

I § 3 mom. 1 första stycket förslaget till förordning om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete föreskrives bland annat att förteckning över de till ett uppbördsdistrikt hörande arbetsgivare, vilka skola erlagga avgift för försäkring, skall av lokal skattemyndighet insändas till riksförsäkringsanstalten före den 15 januari året näst efter det som förteckningen avser. Till utskottet har från kronokamreraren i Uppsala inkommit en skrivelse vari hemställes om sådan ändring i förslaget att efter orden »den 15 januari» införas tillägget »eller den senare dag anstalten föreskriver». Till motivering härför anföres bland annat att de lokala skattemyndigheterna komma att bli synnerligen hårt arbetsbelastade under just den tid, varunder bestyret med upprättande av arbetsgivarförteckning enligt propositionens förslag skulle infalla. Det vore uteslutet att i större distrikt hinna färdigställa förteckningarna till den 15 januari. Riksförsäkringsanstalten har i en till utskottet inkommen skrivelse förklarat sig icke hava något att erinra mot den föreslagna ändringen.

På grund härav och då den i propositionen angivna tidsbestämningen torde hava tillkommit enbart i anstaltens intresse, förordar utskottet en ändring i enlighet med vad ovan anförts.

I övrigt har utskottet vid sin granskning av de genom förevarande proposition framlagda till lagutskott hänvisade författningsförslagen icke funnit anledning till anmärkning mot desamma.

Med anledning av den föreslagna ändringen i 20 § andra stycket konkurslagen erinras emellertid, att Kungl. Maj:t föreslagit vissa ändringar i första och femte styckena av samma paragraf genom den förut avlämnade propositionen nr 28. Över sistnämnda lagförslag, som är avsett att träda i kraft den 1 januari 1948, har utskottet den 4 juni 1946 avgivit särskilt utlåtande, nr 37. Angivna förhållanden torde beaktas av Kungl. Maj:t vid utfärdande av ifrågasvarande lagar.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen — med förklaring att riksdagen funnit viss ändring böra vidtagas i det genom förevarande proposition framlagda förslaget till förordning om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks-försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete — måtte för sin del antaga följande förslag till

(Kungl. Maj:ts förslag:)

(Utskottets förslag:)

1) L a g

angående ändrad lydelse av 7 och 21 §§ lagen den 14 juni 1917 (nr 380) om införsel i avlöning, pension eller livränta.

Härigenom förordnas, att 7 och 21 §§ lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

7 §.

Varder införsel — — — viss tidsperiod.

Beviljas införsel — — — bidragens storlek.

Har den underhållsskyldige tillika att vidkännas löneavdrag enligt uppbördsförordningen för gäldande av skatt och förslår ej det belopp, som enligt denna lag må innehållas, till gäldande av såväl underhållsbidrag som skatt, äge införseln företräde.

21 §.

Häftar någon för oguldna debiterade utskylder eller allmänna avgifter, skola beträffande sådana utskylder eller avgifter jämte stadgad restavgift denna lags bestämmelser om införsel för underhållsbidrag i tillämpliga delar lända till efterrättelse med följande tillägg och undantag:

¹ Senaste lydelse av 7 § se 1925:71 samt av 21 § se 1944:304.

(Kungl. Maj:ts förslag:)

(Utskottets förslag:)

3) Beviljas införsel — — — bidragets betalning.

Har gäldenär, hos vilken införsel beviljats till gäldande av utskylder eller avgifter, att vidkännas jämväl löneavdrag enligt uppbördsförordningen och förslår ej det belopp, som enligt denna lag må innehållas, till bådadera, må genom införseln tagas i anspråk allenast den del av nämnda belopp som återstår efter löneavdraget.

8) Finnes beträffande viss stad eller visst område på landet erforderligt, att ärenden angående införsel till gäldande av utskylder eller avgifter skola kunna handläggas jämväl av exekutionsbiträde, äge Konungen därom förordna; och skall i ty fall vad om utmätningsman gäller tillämpas å sådant biträde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1947. I fråga om utskylder eller avgifter, som förfallit till betalning före nämnda dag, skall vad i denna lag stadgas angående restavgift i stället avse indrivningsavgift.

2) L a g

angående ändrad lydelse av 20 § konkurslagen.

Härigenom förordnas, att 20 § konkurslagen skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

20 §.

Kungörelse, som — — — avseende bestämts.

Sedan den bouppteckning, som enligt 54 § skall upprättas, eller förteckning eller anmälan, som i andra stycket av samma paragraf sägs, kommit konkursdomaren tillhanda, låte han genom särskilda kallelsebrev underrätta alla kända inländska och utländska borgenärer om kungörelsens innehåll; skolande sådan underrättelse alltid meddelas utmätningsmannen i gäldenärens hemortskommun.

Breven skola — — — utsatta dag.

Varder sedan — — — ovan sägs.

Om innehållet — — — avlägga bouppteckningsed.

Att i — — — sistnämnda paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1946.

(Kungl. Maj:ts förslag:)

(Utskottets förslag:)

3) Lag

angående ändrad lydelse av 19 § lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete.

Härigenom förordnas, att 19 § lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

19 §.

Grunderna för — — — av Konungen.

Riksförsäkringsanstaltens beslut — — — blivit erlagt.

Angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten samt om utbetalning till anstalten av dylika avgifter bestämmes av Konung och riksdag.

Försäkringsavgifterna ingå — — — och riksdag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1947.

4) Förordning

om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Härigenom förordnas, att § 1, § 3, § 4 mom. 5 och 6 samt § 7 förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete² skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

§ 1.

Avgifter för försäkring i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skola med de i § 2 stadgade undantag uppbäras på sätt i uppbördsförordningen stadgas.

¹ Senaste lydelse av 19 § se 1922:320.

² Senaste lydelse av § 3 mom. 1 och 2 se 1933:144 samt av § 3 mom. 3 och § 4 mom. 5 se 1937:232.

(Kungl. Maj:ts förslag:)

(Utskottets förslag:)

§ 3.

Mom. 1. Det åligger i Stockholm överståthållarämbetet samt i annan stad och på landet lokal skattemyndighet att särskilt för varje uppborrdistrikt på sätt riksförsäkringsanstalten närmare bestämmer upprätta förteckning över de till distriktet hörande arbetsgivare, vilka skola erlägga avgift för försäkring (*arbetsgivarförteckning*). Denna förteckning skall insändas till riksförsäkringsanstalten, av lokal skattemyndighet före den 15 januari och av överståthållarämbetet successivt under tiden den 15 februari—den 15 mars året näst efter det som förteckningen avser.

Mom. 1. Det åligger i Stockholm överståthållarämbetet samt i annan stad och på landet lokal skattemyndighet att särskilt för varje uppborrdistrikt på sätt riksförsäkringsanstalten närmare bestämmer upprätta förteckning över de till distriktet hörande arbetsgivare, vilka skola erlägga avgift för försäkring (*arbetsgivarförteckning*). Denna förteckning skall insändas till riksförsäkringsanstalten, av lokal skattemyndighet före den 15 januari eller den senare dag anstalten föreskriver och av överståthållarämbetet successivt under tiden den 15 februari—den 15 mars året näst efter det som förteckningen avser.

Sedan riksförsäkringsanstalten genom anteckning i förteckningen påfört sådana avgifter för försäkring, vilka skola erläggas på sätt i uppborrdförordningen stadgas, skall förteckningen återsändas till överståthållarämbetet före den 15 juni samt till lokal skattemyndighet före augusti månads utgång; dock skall på landet och i stad, som tillhör fögderi, förteckningen, i vad den angår minst halva antalet kommuner inom uppborrdistriktet, insändas före den 15 augusti. Förteckningen bör angiva

1) den avgiftspliktiges — — — erlagd avgift.

Mom. 2. Sedan avgifterna vederbörligen debiterats, skola arbetsgivarförteckningarna, i vad de angå varje särskild kommun på landet samt stad som tillhör fögderi, före den 1 oktober av lokal skattemyndighet tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, magistrat eller kommunalborgmästare, som har att under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, ej understigande fjorton dagar, på tillkännagivet, lämpligt ställe hålla förteckningarna, i stad särskilt för varje uppborrdistrikt, de avgiftspliktiga tillhanda. Förteckningarna böra därefter senast inom oktober månads utgång återsändas till den lokala skattemyndigheten, som har att överlämna desamma till riksförsäkringsanstalten inom tid, som av anstalten bestämmes.

I stad med egen uppborrdförvaltning skola förteckningarna särskilt för varje uppborrdistrikt i enahanda ordning, i Stockholm genom överståthållarämbetets och i övriga städer genom den lokala skattemyndighetens försorg, hållas de avgiftspliktiga tillhanda och därefter till riksförsäkringsanstalten återställas inom tid, som av anstalten bestämmes.

Mom. 3. Sedan avgifterna antecknats i arbetsgivarförteckningarna äger

(Kungl. Maj:ts förslag:)

(Utskottets förslag:)

riksförsäkringsanstalten från vederbörligt anslag å riksstaten tillgodogöra sig beloppet av de sålunda antecknade avgifterna.

Mom. 4. Avgifter, som icke erlagts i föreskriven ordning, indrivs på sätt i uppbördsförordningen stadgas.

§ 4.

Mom. 5. Över de — — — av avgifterna.

Sedan de i första stycket omförmälda förteckningarna uppgjorts, äger riks-försäkringsanstalten från vederbörligt anslag å riksstaten tillgodogöra sig beloppet av de i förteckningarna upptagna avgifterna.

Mom. 6. Arbetsgivare, som underlåtit att inom för varje fall föreskriven tid inbetala det avgiftsbelopp, som då förfallit till betalning, skall erlægga böter med tre procent av den förfallna avgiftens belopp. Avgift och böter skola indrivs i den ordning, som om resterande skatt är i uppbördsförordningen stadgat.

Av böterna — — — tillfalla statsverket.

§ 7.

Beträffande avgift för frivillig försäkring må riks-försäkringsanstalten bestämma, att densamma skall uppbäras på sätt i uppbördsförordningen stadgas eller på sätt i § 2 sägs, skolande för sådant fall med avseende å uppbörd av dylik avgift i tillämpliga delar gälla vad ovan är föreskrivet.

Denna förordning träder i kraft, såvitt angår bestämmelserna i § 3 mom. 1 och 2, den 1 juli 1946 samt i övrigt den 1 januari 1947.

Stockholm den 13 juni 1946.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar *Schlyter*, *Bergquist*, *Wagnsson*, *Ahlkvist*, *Löthner*, *Lodenus*, *William Ohlsson* och *Annér*;

från andra kammaren: herrar *Olsson* i Mellerud, *Björling*, *Berg*, *Gustafsson* i Lekåsa, *Lindahl*, *Sundström* i Vikmanshyttan, *Sveningsson* och *Jonsson* i Skutskär.

467991. Stockholm. Isaac Marcus Boktryckeri-Aktiebolag, 1946.
